U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Aleše Roztočila, v právní věci žalobců: **a) Cannabis is The Cure, z. s.**, sídlem Přichystalova 180/14, Olomouc, **b) J. D.**, proti žalovanému: **I. Krajský soud v Ostravě**, sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, **II. Ministerstvo spravedlnosti ČR**, sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o návrhu Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 24/2018 jinému krajskému soudu,

takto:

Věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 24/2018 **se přikazuje** Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci podali u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. 1 ze dne 25. 4. 2018, č. j. Spr. 1365/2017 a žalobu na nečinnost žalovaného č. 2 při vydání informace v řízení vedeném pod sp. zn. Si 391/2017.

[2] Krajský soud v Ostravě předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*"). Svůj návrh odůvodnil tím, že podle části „A" žaloby má být přezkoumáván postup tohoto soudu v rámci výkonu státní správy na úseku soudnictví, což může s ohledem na stávající judikaturu Nejvyššího správního soudu zakládat důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu.

[3] Proti přikázání věci jinému soudu neměl námitky žádný z účastníků řízení. Žalobci označili za soud, jemuž by měla být věc přikázána, Krajský soud v Brně.

[4] Nejvyšší správní soud shledal návrh Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[5] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle odst. 2 tohoto ustanovení pak Nejvyšší

správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[7] Předsedkyně senátu Krajského soudu v Ostravě, které podle rozvrhu práce přísluší věc projednat, poukázala na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví tohoto soudu, neboť v projednávané věci žalobci brojí proti rozhodnutí a postupu tohoto soudu v rámci výkonu státní správy soudnictví. Takto formulovaný důvod tedy svojí povahou spadá do podmínek delegace upravených v § 9 odst. 1 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud by zajisté mohl rozhodnout o delegaci i z těchto důvodů, zde ovšem musí připomenout, že tomu by musela na Krajském soudu v Ostravě předcházet procedura podle ustanovení § 8 odst. 3 s. ř. s. (viz též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, č. j. Nad 23/2009 - 32), která zde však doposud neproběhla. Vyloučení všech soudců správního úseku Krajského soudu v Ostravě z důvodu uvedeného v návrhu přitom není automatické (viz též výše citované usnesení č. j. Nad 35/2006 - 12), takže předepsanou proceduru nelze pominout.

[9] Postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. pak vyjadřuje výjimku z ústavně garantované zásady, podle níž nikdo nemůže být odňat svému zákonnému soudci a příslušnost soudu stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto musí být skutečnosti, které odůvodňují přikázání věci jinému než příslušnému soudu, výjimečné, závažné a objektivní povahy (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2004, č. j. Nad 89/2004 - 26). Jak rovněž vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2001, sp. zn. I ÚS 144/2000, delegace příslušnosti k jinému soudu je toliko výjimkou, kterou nutno vykládat restriktivně. K delegaci vhodné proto lze přistoupit pouze v těch ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci.

[10] Ze soudního spisu vyplývá, že je v projednávaném případě jedním z žalovaných samotný Krajský soud v Ostravě, který vykonával státní správu soudnictví v projednávané věci a současně se jedná o správní soud, který by měl ve věci rozhodnout. S ohledem na tuto skutečnost dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že bude nanejvýš vhodné, jestliže věc projedná jiný krajský soud. V tomto ohledu je vhodné poukázat na obecnou právní zásadu *nemo iudex in causa sua*, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt (srov. Knapp, V. *Teorie práva*, C. H. Beck, Praha 1995).

[11] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že návrh Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu je důvodný. Věc proto z důvodu vhodnosti (§ 9 odst. 2 s. ř. s.) přikazuje k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 13. srpna 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu